

Şeffaf Olmanın Bedeli

– KANBER İHSAN · 17 Şubat 2010

Yorumlanmış onca kitabın yanında ve içerisinde ki milyarlarca kelime olmasına rağmen insan duracağı yeri bulamamıştır henüz.Yaşanmışlıkların bu derece su götürmez gerçekliğiyle birlikte insanın bencilliği, basitliği, acizliği ve korkaklığı sebebiyle geçmiş önümüzde bir kılavuz olamıyor ne yazık ki...!

Renkler vardır. Doğal olan renkler, canlı renkler, belirgin olanlar, sevdiğimiz renkler, yatak örtülerimiz, çarşaf, perdeler, duvar renkleri, ten rengi / esmer ve beyaz olanlar, ak ve kara kadar net olanlar...

Kaç tarifi vardır dürüstlüğü? Korkaklığını kabul edebilen kaç kişi tanıyorsunuz çevrenizde?

Sevginin bedeli olabilir mi suskunluk? Susmak bir cevap mıdır gerçekten. Dayanılmaz olan hasrete yenilgi midir yoksa?

Yerinde durmayan şeyler vardır ya hani durduramazsın. Kesilen yaradan akan kan gibi, en büyük cerrah'ta olsan masa da kalmıştır hasta. Söyleyecek söz bulamazsın kapıda bekleyenlere, neler yaşadıklarını yürekte acıyla anımsayan sevgiliye akıl bir çare olamaz artık bu noktada. Yüzüne değen saç teli anlamsızdır senin için onaysa kokusu tenden çıkmaz bir lekedir şimdi.

Yalıdır, hayat sadedir, asıl olan budur. Hepimiz durgun bir sudan içmek arzusunda hemfikirizdir aslında.

Yerinde duran durabilen olandan...!Rengimiz gözümüzde neyse odur yansıyan diğerine. Sözümüz

özümüzdür. Yanlış mutlak yaparız ancak riyakarlık renk belirsizliğini gösterir. Sözün en acısı yine

kendime.Hayal edersin bütün bir dünyanı küçülterek. Eline ne verecekleri yerini bulamamış insanların kesin çıkarlarına kalmış olduğunu anladığın an, geç olan zamandasındır artık.

Kandırılmış olmanın omuz yükünü boynunda bulunca ayakların toprağa batar.Umutsa her zaman sana düşen ekmeğin yanık tarafıdır. Sadece..... Hoşçakalın.

Kanber İhsan Öcel